

komst till den storlek och det belopp, som Särskilda utskottet efter föregången utredning kan finna lämpligt att föreslå, dock så, att de lägst beskattade grupperna af skattskyldige, så vidt möjligt är, måtte från denna tilläggsbevilning varda frikallade.

Stockholm den 27 oktober 1892.

G. Jansson.

N:o 18.

Af herr **Lasse Jönsson**, *om ändring i gällande bestämmelser rörande pensionsåldern för kompaniofficerare och deras vederlikar.*

Det torde vara temligen allmänt bekant, att det beslut, hvilket 1877 års Riksdag fattade om det tvungna, tidiga afskedstagandet för kompaniofficerare och vederlikar, inom landet väckt mycken ovilja så väl från dem, som inse de derigenom uppkommande stora statsutgifterna, som hos kaptener och ryttmästare, hvilka i sin fulla mannakraft blifva afskedade vid 53 års ålder, ehuru de sjelfva icke bättre begära än att ännu några år få stå kvar i tjensten. Man kan ju icke heller undra på, om personer vid full vigör med en viss obenägenhet se de lagbud, som nödga dem att mot sin vilja upphöra att beträffande deras krigstjenst göra sin skyldighet.

Utom det motstånd, som kraftigt uttalades inom Riksdagen 1877 mot det då fattade beslutet, har 1887 års senare Riksdag i skrifvelse till Kongl. Maj:t, vid anmälan af sitt beslut angående anvisande af kreditivet till upprätthållande af arméns pensionskassa, angående regleringen af utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel uttalat den

åsigten, »att, om icke de fleste, dock ett flertal af officerare utaf kompani-officers grad, hvilka enligt gällande bestämmelser vore under vissa vilkor vid 50 års ålder berättigade och vid 53 års ålder förpligtade att afgå med pension, besute vid sistnämnda ålder otvifvelaktigt ännu den kraft och uthållighet, att de, utan men för härens krigsduglighet, skulle kunna qvarstå i tjensten ännu någon tid, t. ex. till 55 års ålder eller till samma tid som deras vederlikar vid flottan». Vid detta års lagtima riksdag beslöts vidare, att för de officerare, som öfverflyttats från marinregementet till Blekinge bataljon, skulle rätt till pension med fyllnadspension inträda först vid uppnådda 53 lefnadsår.

Då till innevarande Riksdag är af Kongl. Maj:t föreslagen en betydlig ökning af officerare vid de nu tillämnade corpserna, anser jag det vara nödvändigt tillse, att icke statens pensionsbidrag, i den händelse att Kongl. Maj:ts förslag af Riksdagen antages, allt för mycket stegras, hvarför jag tager mig friheten föreslå,

att alla de nu föreslagna corpsernas kompaniofficere-rare och vederlikar må ega rätt till pension först vid 53 års ålder, och skyldighet att från tjensten afgå vid uppnådda 55 lefnadsår.

Stockholm den 28 oktober 1892.

Lasse Jönsson.
